

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Viszló László ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Papp Katalin ügyvéd által képviselt alperes ellen munkaviszony megszüntetés jogellenességének megállapítása iránt - amely perbe a alperes pernyertessége érdekében a dr. Karl Csaba ügyvéd által képviselt beavatkozott - a Pest Munkaügyi Bíróságnál 10.M.1610/2007. szám alatt megindított és másodfokon a Pest Megyei Bíróság 5.Mf.21.040/2009/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán a 2010. október 6. napján megtartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Pest Megyei Bíróság 5.Mf.21.040/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg - tizenöt nap alatt- az alperesnek és a beavatkozónak egyenként

8.000 (nyolcezer) forint, és 2.500 (kettőezer-ötszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes 1974. augusztus 1-jétől állt jogviszonyban az alperesnél, utolsó munkaköre az alperesnél működő gyógyszertár vezető asszisztense volt. Az alperes és az alperesi beavatkozó 2007. október 24-én tájékoztatta a gyógyszertár munkavállalóit, hogy az alperesi beavatkozó 15 éven keresztül fogja a gyógyszertárat működtetni. Az átadás időpontjával a közalkalmazotti jogviszonyuk megszűnik, az átvevő munkáltató azonban változatlan munkakörrel, a 2006. évi bérezési szinten valamennyi munkavállalót tovább kívánja foglalkoztatni. Az alperesi beavatkozó 2007. november 6-án a felperesnek keltezés nélküli munkaszerződés-tervezetet kézbesített azzal, hogy az alperesnél korábban munkajogviszonyban eltöltött idejét a munkáltatónál eltöltött munkaidőként ismeri el. A tervezet nem tartalmazta a felperes munkakörét, és a személyi alapbérét, a munkavégzés helyeként az intézeti gyógyszertárat jelölte meg.A felperes az alperes főigazgatójához címzett 2007. november 7-én kelt levelében közölte, hogy a továbbfoglalkoztatási ajánlatot, valamint az esetleg felajánlható képesítésének megfelelő alperesi más munkakört sem fogadja el. Kérte a Kjt. 30. § (1) bekezdés a) pontja alapján a közalkalmazotti jogviszonya felmentéssel történő megszüntetését.Az alperes 2007. november 22-én értesítette a felperest, hogy a közalkalmazotti jogviszonya 2007. november 27-étől a Kjt. 25/A. § (1) bekezdés alapján 8 havi átlagkeresetnek megfelelő végkielégítés kifizetés mellett megszűnt.A felperes a keresetében a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetésének megállapítását, és jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte.A Pest Megyei Munkaügyi Bíróság 10.M.1610/2007/15. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította kötelezve 60.000 forint alperesi

perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy az illetéket az állam viseli. A munkaügyi bíróság az indokolásában kiemelte, hogy a felperes jogviszonya a törvény erejénél fogva a Kjt. 25/A. § (1) , (6) bekezdés rendelkezései alapján szűnt meg, mivel a felperes a 2007. november 7-én kelt levelében úgy nyilatkozott, hogy nem kívánja a továbbfoglalkoztatását. Alaptalanul hivatkozott arra, hogy az alperes intézkedését jogellenessé teszi, hogy a közalkalmazotti tanáccsal és a szakszervezettel nem a Kjt. 25/A. §-ának megfelelő érdemi konzultációt folytatott. Téves volt azon hivatkozása is, hogy a szükséges adatok hiányában nem volt lehetősége dönteni a továbbfoglalkoztatásáról, mert minden lényeges, szükséges adat birtokában hozta meg a döntését. A felperes fellebbezése folytán eljáró Pest Megyei Bíróság 5.Mf.21.040/2009/5. számú ítéletével a munkaügyi bíróság ítéletét helybenhagyta. Kötelezte a felperest 30.000 - 30.000 forint alperesi, és alperesi beavatkozói másodfokú perköltség megfizetésére, megállapítva, hogy a fellebbezési illetéket az állam viseli. Álláspontja szerint a felperes munkavégzési helyeként szolgáló gyógyszertár Kjt. 25/A. § (1) bekezdés szerinti átadása-átvétele a jogviszony alanyainak akaratától függetlenül előidézi a jogviszony megszűnését. E tényről az alperes tájékoztatta a szakszervezetet és a közalkalmazotti tanácsot. Az érdemi konzultáció elmaradásához azonban a Kjt. 25/A. § rendelkezése nem fűz szankciót. A felperesnek az alperes által 2007. október 24-én küldött tájékoztatója konkrétan tartalmazta a munkavégzés helyét, és azt is, hogy azonos munkakörben kívánják foglalkoztatni, a 2006. évi bérezési szinten biztosítva a személyi alaphétét. A munkaszerződés szükséges tartalmi elemeire vonatkozóan tehát a Kjt. 25/A. § (3) bekezdése szerinti tájékoztatásban részesült. A jogszabály azonban nem írja elő, hogy a munkáltató névre szóló munkaszerződést adjon át. A felperes részére 2007. november 6-án átadott munkaszerződés-tervezet kiegészítésére egyeztetést vagy konzultációt kezdeményezhetett volna, a tervezetnek éppen ez a lényege. A felperes azonban a következő nappal már értesítette az alperest, hogy a továbbfoglalkoztatási ajánlatot nem fogadja el. Erre tekintettel további ajánlattételi kötelezettség az alperest nem terhelte. A Kjt. 30. § (1) bekezdés pedig nem ír elő a munkáltató számára olyan kötelezettséget, hogy az átvevő munkáltatóval jogviszonyt létesíteni nem kívánó munkavállalót felmentse. A felperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet elsőfokú ítéletre is kiterjedő hatályon kívül helyezését, és a kereseti kérelmének megfelelő ítélet meghozatalát kérte. Arra hivatkozott, hogy az eljáró bíróságok nem tettek eleget a tényállás teljes körű felderítésére vonatkozó kötelezettségüknek. A 2007. október 24-ei munkáltatói tájékoztató nem felelt meg a törvényi előírásoknak, mert nem tartalmazta a munkaszerződésre vonatkozó konkrét ajánlatot (munkabér, betöltendő munkakör, munkavégzés helye). A 2007. november 6-ai munkaszerződés-tervezet pedig szintén hiányos volt, abban nem szerepelt a munkavállaló neve, és a személyi alaphéte. A munkáltató a 30 napos

tájékoztatásra előírt határidőt sem tartotta be, ezért a törvénysértő ajánlat el nem fogadása okán a Kjt. 25/A. § (6) bekezdésére alapított munkáltatói intézkedés sem lehetett jogszerű. A munkáltató a közalkalmazotti tanács, illetve a szakszervezet konzultációs jogát is megsértette, amikor nem folytatott érdemi konzultációt a kiszervezés körében. Ez is megkérdőjelezi a munkáltatói intézkedés jogszerűségét.

Az alperes a felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában történő fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A felperes a keresetét arra alapította, hogy az alperes által a munkahelye átadásával kapcsolatosan adott tájékoztatás nem felelt meg a Kjt. 25/A. § rendelkezéseinek, így nem tudott megalapozott döntést hozni a továbbfoglalkoztatásáról, ezért a Kjt. 25/A. § (6) bekezdésre alapított munkáltatói intézkedés jogellenes. A Kjt. 25/A. § (3) bekezdés szerint a (2) bekezdésben meghatározott tájékoztatással egyidejűleg az átadó és átvevő munkáltató köteles írásban tájékoztatni a közalkalmazottat arról, hogy az átvevő biztosítja az átadást követően a közalkalmazott továbbfoglalkoztatását. A tájékoztatásnak tartalmaznia kell a további foglalkoztatást biztosító munkaszerződés, illetve kinevezés tartalmi elemeire vonatkozó ajánlatot, amelyet a Kjt. 25/B. § rendelkezéseire figyelemmel kell megtenni. A felperes alaptalanul állította, hogy az átadó és a átvevő munkáltató e fenti rendelkezéseket megszegte. A 2007. október 24-ei mindkét munkáltató által aláírt tájékoztató nemcsak azt tartalmazza, hogy a munkahely átadása következtében a közalkalmazotti jogviszonya megszűnik, hanem azt is, hogy ez változatlan munkakörben, és ez a 2006. évi bérezési szintnek megfelelő személyi alapbérrel a gyógyszertár valamennyi munkavállalója továbbfoglalkoztatásával fog megtörténni (keresetlevél F/2. melléklet). A tájékoztatóban az is szerepelt, hogy a kézhezvételétől számított tizenöt napon belül kell nyilatkozni a továbbfoglalkoztatáshoz történő hozzájárulásról. Ez a tájékoztató tehát megfelelt a Kjt. 25/A. § (3) bekezdésben előírt ajánlatnak, mivel abban az a munkaszerződés kötelező tartalmi elemei szerepeltek [Mt. 76. § (5) bekezdés]. A felperesnek 2007. november 6-án az átvevő munkáltató részéről adott munkaszerződés-tervezet valóban nem tartalmazta a felperes személyi adatait, a konkrét munkakört, és a személyi alapbért, de ez az ajánlat az előző, október 24-ei tájékoztatással együtt értelmezendő. Ennek során figyelemmel kell lenni arra is, hogy a felperes személyi adatai neki felróható módon nem kerülhettek az átvevő munkáltató által készített munkaszerződési ajánlatba, mivel annak közlését az átvevő munkáltató részére maga a felperes tiltotta meg. A felperes a jegyzőkönyv 3. oldalán nyilatkozta: „az valóban megfelel a valóságnak, hogy a P. Kft.-nek nem adtam ki az adószámomat, a bankszámla-számomat, és a TAJ-számomat. Ez lett volna a feltétele annak, hogy munkaszerződést küldjenek a részemre, azonban azt gondolom, hogy ettől függetlenül engem tájékoztathattak volna a

munkaszerződéselemeiről". A felperes eljárása nem felelt meg az Mt. 3. § (1) bekezdésében foglalt jóhiszeműség és tisztesség követelményének. Amennyiben a felperes a részére 2007. október 24-én és november 6-án adott tájékoztató alapján nem volt tisztában a továbbfoglalkoztatás feltételeiről, nem volt elzárva attól, hogy egyeztetést kezdeményezzen a leendő munkáltatójával figyelemmel arra is, hogy a továbbfoglalkoztatásról 2007. november 12-éig kellett választ adnia: „2007. november 12-én mire már választ kellett adni a továbbfoglalkoztatásról, I.P. lejött a patikába, és személyesen mindenkinek tett egy ajánlatot a foglalkoztatásra, de addigra én már eldöntöttem, hogy az ajánlatot nem fogadom el" (jegyzőkönyv, 3. oldal 1. bekezdés). A felperes alaptalanul hivatkozott jogellenességre a Kjt. 25/A. § (2) bekezdésben foglalt 30 napos tájékoztatási határidő elmulasztása, és a szakszervezettel, illetve az üzemi tanáccsal folytatandó érdemi konzultáció elmulasztása miatt. Az MD.II/678. számon közzétett eseti döntés szerint a munkavállaló irányában fennálló tájékoztatási kötelezettség késedelme a közalkalmazotti jogviszonynak az átadással egyidejű megszűnését nem érinti. A szakszervezettel, illetve az üzem tanáccsal folytatott konzultációra vonatkozó előírások megsértésére pedig a következetes bírói gyakorlat szerint a közalkalmazott nem, csak ezen szervek hivatkozhatnak, kifogásolva e jogosultságuk megsértését.

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta. A Pp. 78. § (1) bekezdés alapján kötelezte a pervesztes felperest az alperes és az alperesi beavatkozó oldalán felmerült felülvizsgálati eljárási költség megfizetésére. Az ügyben még irányadó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés f) pontja, és a 14. § alapján a felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Budapest, 2010. október 6.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hiteléül: Nné tisztviselő